

NEW! RECEIVE DISPATCH

[Later dispatches](#) - [Previous dispatches](#)

Latest Dispatch

A small note on worshipping spirits

27 Jan, 05 - 22:16

GPS-pos: N67°28' | E153°42' | Alt: 11 M

It is the 27th of January today, -40°F and we've put a big pot of fresh ribs from the caribou on a long boil on the stove, together with the last of a 100 kg:s (220 lbs) of potatoes we were given when we arrived. There's no way I can describe the blissful taste of this casserole. No spices, just natural as it is, with a wild taste. Heavenly!

"Ill is he?" I asked when we stepped into the steaming hot kitchen of a couple of friends we visited the other day, when I noticed their stepson handling the firewood with great apathy.

"Nope, he's just tired", they answered and added: "His father hanged himself yesterday, so he's spent the whole night keeping the dead one company. Together with his brother. This is what we do here when somebody dies. The dead needs the company of a family member when the spirit leaves the body. What would happen to him otherwise?"

This wasn't the first such incident in the normal daily life of the Yakut, which shows that the Yakut paganism is still healthy and alive. Even, though, when you initially bring the subject up when you get to know a Yakut, they deny it at first, say that they're modern, whatever that means, and that they've left these traditions of believing in spirits and gods of nature behind them ages ago. It is not that they feel ashamed, it is just that they don't know whether you will understand or not. At least until they realize that we ourselves spend a lot of time in the great outdoor and our peculiar relation with the giant ravens, Hugin and Munin.

"They're your guards", they explain and add: "You're lucky to have them along."

Even Caucasian Russians who've lived along the Kolyma for ages have adopted some of the pagan rites into their daily life. It is best seen if you visit a graveyard, a fresh grave and look at the bottom of the gravestone. This is where people leave the favorite things this person enjoyed in life, which he can bring with him on the long journey. And since it is Russians along the Kolyma, the dead is accompanied by vodka and cigarettes.

"Do you know", a nursery school teacher explained for us during a visit to a local nursery school the other week, "that every month has a explicit significance to us Yakuts? And that our calendar year begins with the month of the horse? The horse is like a God to us. And you can see what our calendar looks like here."

With these words, she brought us into one of many interesting small rooms in the nursery school. This was the room where the kids gathered in the morning and the walls showed with paintings the significance of every month. It was the month of the woman, the month of hunting and fishing and so forth. Important daily occurrences. Free from hocus-pocus. The Yakut form of animism is similar to many of the different tribes of the North American Indian living in the taiga.

"And here?", she continued and showed us the Yakut world of Gods painted on the ceiling: "Our world is made up of 9 different levels of heaven, each occupied by a God, which we pray to every day. But many of us pray to the animals of our nature. Like the caribou, horse and bear."

To me, the painting depicting the Yakut world of Gods, resembled the Tibetan one, with heaven and hell occupied by good and evil spirits with Evil Gods spitting fire in the corners of earth.

"Maybe this can be of importance to you", she said, since she knew what we were presently occupied with, "February is the month of the God who knows about the future. I think that is a good sign for you."

This nursery school was a treat in many ways. Except this spiritual room, they had another one containing flowers so that both teachers and children could grow with them during the long winter. They had another one with the plants and wildlife of the taiga. One with folklore and things to do with traditional Yakutism, but the one we liked the best, was the one where you had miniature things of normal daily life to be expected when grown-up. A small axe, a small fishing rod, a net, a small rifle, rucksack and so on. So that they early on could learn how to handle these necessities of life!

"We gather here every week", another woman told us yesterday when visiting the Cultural House to see traditional dancing and singing with a touch of animism: "It is a way for us not only to keep in shape, but to keep our ancient traditions alive and pray to the spirits."

We were lucky to see how they did the traditional Fire Dance and Song. It was accompanied by an odd instrument, which English name I don't know, like a mouth harmonica, with a mysterious sound. It was hard not moving one's legs. In the middle of the dance, the shaman stepped in and began chanting. The witchdoctor which traditionally, and I guess today, is the one which has the ability to communicate with the various spirits. It was a woman dressed in a emerald green dress. "I think you will come out clean on the other side", she said regarding our upcoming trip and without knowing anything about our black flying friends, "as long as you don't harm your relations with the ravens."

Dancing Yakut spirits

Det är den 27 januari idag, -40°C och vi har satt på ett långkok med revbensspjäll från vildren, de sista potatisen av de 100 kg vi fick vid ankomsten och det går inte att beskriva den upplevelse det innebär att äta detta avkok! Inga kryddor, inget lagerbladskräfs, bara den naturliga viltsmaken. Himmelskt!

En liten brasklapp angående Andedyrkan

"Är han sjuk?" ,frågade jag ett par vänner häromdagen, när vi kom in i deras varma kök och såg deras hängige styvson håglöst hålla på med veden.

"Nä, han är bara trött. Hans far hängde sig igår natt" ,berättade de och tillade: "Han har setat uppe hela natten och hållit den döde sällskap tillsammans med sin bror. Det är så vi gör här när någon dör. Hans själ måste ha sällskap av någon från hans familj när den lämnar den dödes kropp. Hur skall det annars gå för honom?"

Det här var ännu en vardagshändelse under vår tid i Srednekolymsk som visar att den jakutiska animismen är vid gott liv. Det trots att när man tar upp ämnet, innan man lär känna jakuterna, så hävdar de att de är moderna som de kallar det och att tron på andar och naturens gudar tillhör forntiden. Inte så att de skäms, men de tror att man inte förstår. Tills man förklarar hur mycket tid man tillbringar i det fria livet i den stora naturen och då vet de att vi förstår. Och vår relation till de två jättekorporna, Hugin och Munin.

"De är era väktare" ,förklarar de då direkt: "Ni är lyckligt lottade."

Även ryssar som bott längs Kolyma i decennier har tagit efter vissa riter från denna mycket naturnära och ödmjuka religion. Det kan man bäst se om man går på en kyrkogård och besöker en ny grav. Under gravstenen brukar det ligga saker och ting som var av stort värde för den döde och som denne kan ta med sig på sin långa resa när han lämnar jordelivet. Oftast är det cigaretter och vodka.

"Vet ni" ,förklarade en förskollärarinna för oss under ett besök på ett dagis förra veckan, "att varje månad har en speciell betydelse för oss jakuter och att vårt kalender år börjar med Hästens månad? Hästen är en Gud för oss. Och här kan ni se hur var kalender ser ut."

Med dessa ord visade hon in oss i ett av många spännande rum på detta dagis. Här samlades barna varje morgon. I detta rum hade man målat upp betydelsen av alla månader. Kvinnans månad, fisket och jaktens månad, barnets månad och så vidare. Viktiga vardagshändelser. Väldigt lite hokuspokus. Deras form av animism är mycket lik den som många av Nordamerikas skogsindianer gjort så känd i västvärlden.

"Och här.." ,fortsatte hon och visade oss deras värld av Gudar målad på väggen: "Vår värld består av nio olika Gudar på olika nivåer av himlar. Vi tillber dem varje dag. Men många av oss tillber också djuren där ute i naturen. Som renen, hästen och björnen."

För mig såg målningen över de jakutiska Gudarnas värld ut som den tibetanska världen av olika Gudar, med himmel och helvete, goda och onda andar och fräsande Eldmän i hörnen.

"Det här kan vara av betydelse för Er" ,fortsatte hon, eftersom hon visste vad vi höll på med: "I februari styr framtidens gud. Det är ett bra tecken för er."

Överhuvudtaget var det ett spännande dagis. De hade förutom detta samlingsrum, ett rum med bara blomsterväxter så att alla barn och lärare fick kraft att växa under den långa vintern, ett rum med alla tajgans växter och uppstoppade djur, ett rum med folkdräkter och saker som hörde deras jakutiska traditioner till, bland annat hade de små liar, ryggsäckar, knivar, en liten yxa, räfsa, fisknät och andra ting som hör bonden, jägaren och fiskarens vardag till. Så att de små redan på dagis fick lära sig användning av dessa viktiga saker.

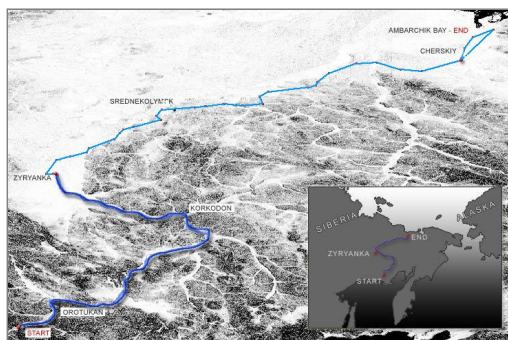
"Vi samlas ofta för att dansa och sjunga" , förklarade en annan kvinna som bjöd in oss till kulturhuset häromdagen för att vi skulle få bevista andliga danser och sånger som vi önskat: "Det är ett sätt att både hålla oss själva igång, traditionerna vid liv och tillbe Gudarna."

Vi fick se Eld dansen som ackompanjerades av en mungigans mystisk väsen och det var svårt att stå still. Mitt i dansen steg shamanen in, ja, den person som enligt denna tro kan samtala med andarna. Häxdoktorn som kan bota de sjuka och inspirera de tvivlande. Det var en kvinna klädd i grönt.

"Jag tror det kommer att gå bra för er" ,förklarade hon innan vi tog avsked och utan att vi nämnt det: "Håll er väl med korporna så går er inget illa."

Expedition Tracking Center

[CLICK MAP TO ZOOM]

Previous Dispatches

Making a documentary and TV-program's in -58°F 25 Jan, 05 - 22:09

It is the 25th of January today and the temperature is -55°F. Unfortunately the temperature seems to be heading downwards again. We've both caught a cold and this is due to two types of stress we're e

Helpful Yakuts 23 Jan, 05 - 22:53

January the 23rd today and nine days remaining before we once again head out into this unbearable cold. -44°F today, a slight southerly with a foggy morning, which cleared during the day.

Writt

The Yakuts - a legendary horse people, part 2 (part one was published yesterday) 20 Jan, 05 - 21:44

Thursday the 20th of January. It is -31°F with a light southerly and overcast here in Srednekolymsk.

The Yakuts, in the same manner as the Patagonian cowboy, name their horses either after how

 Powered by CONTACT 3 expedition software